

842.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji

z dnia 30 października 1928 r.

w sprawie przepisów sanitarnych, higienicznych i ratowniczych, dotyczących żeglugi powietrznej.

Na podstawie art. 8 ustęp końcowy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 294) zarządza się co następuje:

A. Przepisy sanitarne.

§ 1. Pasażerskie statki powietrzne powinny być utrzymywane w czystości i posiadać dobrą wentylację. Pasażerom nie wolno zaśmiecać samolotów i płuć na podłogę lub przez okno.

§ 2. Na wypadek choroby morskiej u podróżnych statek powietrzny powinien być zaopatrzony w torebki z papieru nieprzemakalnego oraz w odpowiednie urządzenie z tkaniny brezentowej lub kauczuku, umożliwiające wrzucanie rzeczonych torebek po ich użyciu.

Urządzenia te powinny być umieszczone w ten sposób, ażeby były łatwo osiągalne dla pasażerów.

§ 3. Większe statki powietrzne, przeznaczone na sześć lub więcej osób lub do podróży, trwających ponad cztery godziny, poza urządzeniami wymienionymi w § 2, powinny posiadać ustęp o szczelnie zamykalnym kubie z twardego kauczuku, wodę bieżącą, zdatną do picia, oraz odpowiednie urządzenia toaletowe.

§ 4. Woda do picia powinna odpowiadać właściwym przepisom sanitarnym.

§ 5. W statkach powietrznych, posiadających urządzenia do spania, powinna być wydawana dla każdego podróżnego świeża bielizna pościelowa.

§ 6. W okresie zimowym statki powietrzne powinny być ogrzewane tak, ażeby ciepota wynosiła co najmniej 14° C.

§ 7. Dopuszczenie osób, dotkniętych ostreymi chorobami zakaźnymi, do podróży pasażerskim statkiem powietrznym, względnie korzystanie wspomnianych osób z pasażerskiego statku powietrznego jest zakazane.

Również osoby, dotknięte przewlekłymi chorobami zakaźnymi, niebezpiecznymi dla otoczenia, oraz osoby

w stanie nietrzeźwym nie mogą być dopuszczone do podróży statkiem powietrznym.

§ 8. Sprzedaż i spożywanie napojów alkoholowych w statku powietrznym są zakazane.

§ 9. Każde lotnisko powinno posiadać urządzenia z wodą do picia, ustępy i odpowiednie pomieszczenia toaletowe.

§ 10. W miejscach sprzedaży biletów do podróży lotniczej powinny być w sposób, zwracający uwagę stron, ogłoszone pouczenia co do przygotowania się podróżnych do lotu oraz do przeciwwskazań lekarskich do odbycia lotu (choroby serca i naczyń krwionośnych, gruźlica płuc, niektóre cierpienia nerwowe i t. d.).

B. Stosowanie międzynarodowych umów sanitarnych.

§ 11. Postanowienia międzynarodowych umów sanitarnych znajdują analogiczne zastosowanie do żeglugi powietrznej.

W razie opuszczenia się na terenie Rzeczypospolitej Polskiej statku powietrznego, przybywającego z państwa obcego w czasie, kiedy przeciw temu państwu stosowane są przepisy obowiązujących międzynarodowych umów sanitarnych, wykonywanie przepisanych zarządzeń należy do powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla miejsca lądowania.

Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji wskaże w rozporządzeniu wykonawczem, które lotniska mają być urządzone jako stacje sanitarno-rewizyjne.

C. Ratownictwo.

§ 12. Port lotniczy powinien posiadać najważniejsze urządzenia do udzielania pierwszej (doraźnej) pomocy do czasu przybycia lekarza, pozatem środki do przenoszenia, a większe porty na zasadzie decyzji Ministra Spraw Wewnętrznych, powziętej w porozumieniu z Ministrem Komunikacji, do przewożenia osób, które uległy nieszczęśliwemu wypadkowi, albo zapadły w czasie lotu na chorobę cięższą, wreszcie odpowiednie pomieszczenia (stację ratowniczą) dla tymczasowego umieszczenia chorego poszkodowanego.

§ 13. Załoga statków powietrznych i personel portów lotniczych powinny być dostatecznie wyszkolone w udzielaniu tymczasowej (doraźnej) pomocy w wypadkach nieszczęśliwych do czasu przybycia lekarza.

§ 14. Porty o znacznym ruchu pasażerskim powinny posiadać stałe pogotowie ratunkowe pod kierownictwem lekarza.

§ 15. W miastach, w których istnieje należycie działające i wystarczające wymaganiom miejscowym

pogotowie ratunkowe komunalne lub społeczne, dopuszczalne jest za zezwoleniem Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Komunikacji ograniczenie wymagań, określonych w paragrafach 12-ym i 14-ym.

§ 16. Każdy pasażerski statek powietrzny powinien być zaopatrzony w środki lecznicze, opatrunkowe i inne, konieczne do udzielania pierwszej pomocy lekarskiej.

D. Postanowienia karne.

§ 17. Winny przekroczenia niniejszych przepisów będzie karany w myśl ogólnie obowiązujących przepisów karnych.

§ 18. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 30 dni po ogłoszeniu z wyjątkiem przepisów § 3-go, które zyskują moc obowiązującą z dniem 1 stycznia 1929 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj-Składkowski*

Minister Komunikacji: *Kühn*